

Sygn. akt VII Ka 893/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Sędziowie: SO Magdalena Chudy (spr.)

SO Karol Radaszkiewicz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Kuleszy-Chaleckiej

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013r.

sprawy skazanego P. K. o wydanie wyroku łącznego w sprawach: 1) SR Ciechanów II K 1166/09, 2) SR Ciechanów II K 84/10, 3) SR Szamotuły II K 67/10, 4) SR Olsztyn VII K 1069/11, 5) SR Ciechanów II K 558/12, 6) SR Ciechanów II K 766/12, 7) VII K 1213/12.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 31 lipca 2013r. sygn. akt VII K 328/13

orzeka:

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. F. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT od zasądzzonego wynagrodzenia,

III zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

***Sąd Rejonowy w Olsztynie, wyrokiem łącznym z dnia 31 lipca 2013r., sygn. akt VIIK 328/13
wydanym wobec P. K., skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:***

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 01 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 1166/09 za czyn z art. 278 § 1 kk i In. popełniony w dniu 11 listopada 2009 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat, oddając oskarżonego na podstawie art. 73 § 2 kk pod dozór kuratora w okresie próby, a na podstawie art. 72 § 2 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 25 września 2012 roku na podstawie art. 75 § 2 kk zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 16 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 84/10 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w nocy z 11/12 listopada 2009 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat, oddając oskarżonego na podstawie art. 73 § 2 kk pod dozór kuratora w okresie próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 25 września 2012 roku na podstawie art. 75 § 2 kk zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 31 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 67/10 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w nocy z 18 na 19 listopada 2009 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres lat 3 (trzech) tytułem próby, a także na podstawie art. 73 § 2 kk oddał wymienionego pod dozór kuratora w okresie próby i na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody. Postanowieniem z dnia 25 września 2012 roku na podstawie art. 75 § 2 kk Sąd zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt VII K 1069/11 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 08 września 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 415 § 1 kpk Sąd zasądził kwotę 1.200 złotych tytułem powództwa cywilnego;

5. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 21 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 558/12 za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 17 czerwca 2012 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat, oddając oskarżonego na podstawie art. 73 § 2 kk pod dozór kuratora w okresie próby. Na podstawie art. 71 § 1 kk orzeczono w stosunku do oskarżonego grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono w stosunku do oskarżonego środek karny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, a na podstawie art. 50 kk orzeczono podanie wyroku do publicznej wiadomości;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 18 października 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 766/12 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 08 sierpnia 2012 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia 22 sierpnia 2012 roku;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 07 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII K 1213/12 za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 23 sierpnia 2012 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat, oddając oskarżonego na podstawie art. 73 § 2 kk pod dozór kuratora w okresie próby, a na podstawie art. 71 § 1 kk orzeczono w stosunku do oskarżonego grzywnę w wysokości 30 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 23 sierpnia 2012 roku, na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

orzekł:

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk i art. 570 kpk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 01 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 1166/09, Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 16 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 84/10 oraz Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 31 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 67/10 i wymierzył **P. K.** łączną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk i art. 570 kpk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 21 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 558/12

oraz Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 18 października 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 766/12 i wymierzył **P. K.** łączną karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I i II kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w łączonych sprawach, w tym, na poczet kary orzeczonej w punkcie II- od dnia 17 czerwca 2012 roku do dnia 18 czerwca 2012 roku i od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia 22 sierpnia 2012 roku;

IV. na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawił odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w części dotyczącej wyroków Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt VII K 1069/11 oraz Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 07 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII K 1213/12;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 1982r. Nr 16 poz. 24 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348 ze zm.) zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...). K. F. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych, dwanaście groszy), w tym należny podatek VAT w kwocie 33,12 zł (trzydzieści trzy złote dwanaście groszy) za obronę skazanego P. K. wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 6 i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223) zwolnił skazanego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej pkt.I i II wyroku.

Na zasadzie art.427§2kpk i art.438pkt.4kpk wyrokowi zarzucił:

I. rażąco niewspółmierność orzeczonych kary pozbawienia wolności, którą orzeczono w łącznym wymiarze 2 lat i 6 miesięcy oraz 8 miesięcy pozbawienia wolności w ten sposób, że:

a) wymierzając wysokość kary łącznej w wyroku łącznym zastosowano zasadę aspiracji, przy czym zastosowano karę zbliżoną do najwyższego możliwego wymiaru kary,

b) przy ustalaniu wyroku łącznego wzięto pod uwagę okoliczność, iż skazany wielokrotnie dopuścił się zachowań przestępczych, co w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego nie może być brane pod uwagę i przemawiać na niekorzyść skazanego, nie wzięto pod uwagę okoliczności, iż skazany jest osobą młodą, której wiek może świadczyć o fakcie chwilowej i bezkrytycznej oceny postępowania, które jest potęgowane przez długie przebywanie w izolacji więziennej.

Mając na uwadze powyższe obrońca wniósł:

- o zmianę w zaskarżonej części wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wyroku łącznym 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa orzeczone wyrokami Sądu rejonowego w Ciechanowie z dnia 1 lutego 2010 r. w sprawie o sygn.akt.IIK1166/ 09, Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 16 marca 2010 r.w sprawie sygn.akt.IIK84/10, Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 31 marca 2010r. w sprawie IIK67/10 oraz 5 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie IIK558/12 oraz Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 18 października 2012r. w sprawie IIK766/12.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego na uwzględnienie nie zasługuje, gdyż sformułowany w niej zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej orzeczonej w wyroku łącznym i powiązany z nim wniosek o jej znaczne złagodzenie nie może odnieść zamierzonego przez skarżącego skutku.

Na wstępie stwierdzić należy- jakkolwiek kwestia ta nie była przedmiotem zarzutu zawartego w apelacji-, że sfera dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości. Sąd I instancji prawidłowo bowiem wskazał na istnienie realnego zbiegu zachodzącego pomiędzy czynami popełnionymi przez skazanego, a osądzonymi w ramach wyroków jednostkowych przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie z dnia 1 lutego 2010r., sygn. akt sygn. akt II K1166/09, Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 16 marca 2010r., sygn. akt II K 84/10 oraz Sądu Rejonowego w Szmotułach z dnia 31 marca 2010r., sygn. akt II K67/10 oraz drugiego realnego zbiegu pomiędzy czynami popełnionymi przez skazanego, a osądzonymi w ramach wyroków jednostkowych Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie IIK558/12 oraz Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 18 października 2012 r. w sprawie sygn.akt.IIK766/12.

W pozostałym zakresie brak było podstaw o jakich mowa w art. 85 k.k. do wydania wyroku łącznego i decyzja Sądu w przedmiocie umorzenia postępowania była słuszna.

Na tle okoliczności przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy właściwie ocenił wszystkie okoliczności przedmiotowo i podmiotowo istotne, mające wpływ na ukształtowanie kar w wyroku łącznym, co znalazło wyraz w orzeczeniu kar łącznych wyważonych, niewymagających korekty. Zauważyć należy, że obrońca skazanego przedstawiając motywy uzasadniające konieczność złagodzenia orzeczonych wobec skazanego kar łącznych pozbawienia wolności, odwołał się do młodego wieku skazanego. Podnosił również, iż Sąd niezasadnie kształtując wymiar kar łącznych wziął pod uwagę ilość popełnionych przez skazanego przestępstw. Odnosząc się do przytoczonej argumentacji skarżącego, stwierdzić należy, że nie może ona wywołać zamierzonego skutku.

Rozważając w pierwszej kolejności orzeczone przez Sąd meriti wymiar kary łącznej w kontekście związku przedmiotowo-podmiotowego zachodzącego pomiędzy czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, stwierdzić należy, że przestępstwa popełnione przez skazanego, osądzone wyrokami w sprawach Sądu Rejonowego w Ciechanowie II K1166/19, II K 84/10 oraz Sądu Rejonowego w Szmotułach w sprawie II K67/10 wykazują bliską więź czasową. Czyny te wykazują również podobieństwo rodzajowe, realizują znamiona przestępstw przeciwko mieniu z art. 279 § 1 k.k. Drugi realny zbieg przestępstw, za które P. K.został skazany w sprawach Sądu Rejonowego w Ciechanowie IIk766/12 oraz IIK558/12 również zawierał przestępstwo przeciwko mieniu. Podnieść należy, iż oprócz w/w wyroków P. K.był skazany również innymi wyrokami .

Stwierdzić należy, że Sąd wydający wyrok łączny ma możliwość „dostrzec” pełnię osądzonej działalności przestępczej skazanego, która w przypadku P. K. skierowana była na popełnianie przestępstw głównie przeciwko mieniu. Właśnie tę okoliczność sąd uwzględnił przy ustalaniu wysokości kary łącznej. Świadczy ona bowiem o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego. Przemawia ona również przeciwko zastosowaniu zasady pełnej absorpcji przy łączeniu orzeczonych wobec skazanego kar jednostkowych pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy miał na uwadze , przy wyrokowaniu w niniejszej sprawie okoliczność stosunkowo młodego wieku skazanego, nie mógł jednak nie zauważyć jego zdemoralizowania. Wobec P. K. zapadały przecież wyroki z warunkowym zawieszeniem, które zlekceważył, nadal naruszając na różne sposoby porządek prawny. Podnieść należy również , iż orzeczone wobec skazanego kary łączne pozbawienia wolności nie zostały mu wymierzone przez przyzmat zasady kumulacji kar, lecz w oparciu o zasadę asperacji. W odniesieniu do skazanego P. K. zastosowanie tej zasady łączenia kar było zdaniem Sądu Okręgowego w pełni uzasadnione.

Reasumując stwierdzić należy, że sugestie skarżącego, że kara łączna orzeczona w odniesieniu do wymienionego powinna uwzględniać zasadę pełnej absorpcji są obarczone błędem. Wszak przy wymierzaniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest obowiązkiem Sądu orzekającego, ani punktem wyjścia przy ocenie jej

wymiaru. Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych nietypowych sytuacjach. Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem. Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych kar za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa. Wymiar kary łącznej jest działalnością racjonalną, polegającą na oznaczaniu kary odpowiedniej do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania skazanego popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych.

W aspekcie powyższego zauważyć należy, że Sąd meriti przy uwzględnieniu treści art. 86 § 1 k.k. mógł wymierzyć skazanemu kary łączną w niniejszej sprawie - mając na uwadze wymiar kar jednostkowych- w granicach od roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności do trzech lat oraz od 5 miesięcy do dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności. Takie zaś granice kary łącznej wskazują, iż stosując zasadę asperacji, Sąd wymierzył skazanemu karę pośrednią pomiędzy dolnymi granicami orzeczonych w podlegających łączeniu wyrokach kar jednostkowych a ich sumą, co ewidentnie powoduje, że nie można ocenić orzeczonej kary łącznej za jako rażąco i niewspółmiernie surową.

Brak jest zatem argumentów, aby uwzględnić apelację i zaskarżony wyrok zmienić zgodnie z wnioskiem w niej zawartym. Sąd odwoławczy utrzymał zatem zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną (art. 437 § 1 k.p.k.).

Na podstawie art. 29 pkt. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) Sąd Okręgowy przyznał obrońcy oskarżonego adw. K. F. kwotę 120 zł tytułem opłaty za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT od zasądzonego wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.k. w zw. z art. 634 k.p.k., uwzględniając sytuację materialną P. K., którą w znacznym stopniu kształtuje fakt odbywania kary pozbawienia wolności, uznał za słuszne zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.